

МАРІЯ.

Когато Сара имаше толко слугы, защо мѣжъ ѿ каза ней да омѣси хлѣбъ за тѣзи чужденцы; лигаръ тя бѣше слугыня?

УЧИТЕЛКА.

Стопанкытѣ по онуй врѣме не ся държехъ тѣй на голѣмо, както ся тѣзи днешнытѣ, драга моя. Сара бѣше като ѿднѣ принцезѣ, и при сичко туй, тя ся грыжаше за домоводството на мѣжа си, и готवेशе самичка, младытѣ господжицы доехъ овцытѣ: секой си работеше своето.

МАРІЯ.

Но, учителко, туй не щеше да бѣде хубаво, ако майка ми сама готवेशе.

УЧИТЕЛКА.

Имате право, драга моя; но, ако стопанкытѣ неготвѣтъ, тѣ ся дѣлжни баремъ да ся грыжатъ за тѣхното домоводство, да пазѣтъ на слугытѣ и да мыслятъ, че ѿдна почтенна жена трѣбва да бѣде управителка на кѣщѣтъ си.

ГРОЗДАНА.

Не, учителко, туй не може да бѣде: ѿдна стопанка нема врѣмя за туй. Тя трѣбва да ходи вечерь на сѣденкѣ, на комедіѣ, на оперѣ.

УЧИТЕЛКА.

Помнете добръ туй, що щѣ ви кажѣ, драга моя. Богъ не ны създаде на свѣта за да играемъ, да търчимъ по балове и по позорища; за да ся отморваме трѣбва,